

اول کودکان با افزودن بر ابعاد کار خود یاد مبتکرش را گرامی میدارد،

سرردبیر

چرا اول کودکان

امیر توکلی

در آستانه قرن بیست و یکم قرار داریم. سیمای جامعه امروز قابل مقایسه با سده های قبل نیست. پیشرفتهای عظیم تکنولوژیک همه عرصه ها را عمیقا دگرگون کرده است. اما وضعیت حقوق انسانی و بلاخص زندگی کودکان نه تنها بهبود نیافته بلکه وخیم تر گشته است.

با نگاهی گذرا به شهرمان، به همسایه هایمان، به روزنامه های پر از سانسورمان، به دختر بچه های در حجاب اسلامی پیچیده ای که از مدرسه برمیگردند در خواهیم یافت که کودکان ضعیفترین و بی دفاعترین انسانهای جامعه هستند. سرگذشت زهرا که در این شماره می خوانید خود نمونه ای از وضعیت فاجعه باری است که کودکان درش قرار گرفته اند. رها شدن دهها هزار کودک در خیابانها، تعرض جسمی و روحی به کودکان خردسال،

صفحه ۳

منصور حکمت، یا نادر (نامی که ما صدایش میکردیم) مبتکر اول کودکان بود و همانطور که گفت، «قول نداده بود که برای همیشه بماند.» اما ما دوستداران او، همفکران او، و فعالین جنبش احقاق حقوق همه انسانها، قول دادیم که برای تحقق آرمانهای انسانی اش، که آرمانهای مشترک همگیمان بود، راه او را ادامه دهیم. این بهترین راهی است که میتوان او را گرامی داشت. اول کودکان در هفته منصور حکمت، هفته تولدش، قول داد که به فعالیت هایش بیافزاید و انجام سلسله

اقدامات زیر را تعهد کرد. * انتشار فصل نامه اول کودکان، مجله ای که به سردبیری آذر مدرسی منتشر خواهد شد. آذر مدرسی در مورد اهداف این مجله و چهارچوب آن، حتما خواهد گفت. این فصل نامه منبع و مرجعی برای همه دوستداران کودکان است. * انتشار هفته نامه اول کودکان، به سردبیری امیر توکلی، نشریه ای که پیش رو دارید. امیر توکلی در مورد اهداف هفته نام اول کودکان حتما خودش خواهد نوشت. این نشریه ای برای پاسخ گویی به نیازهای فوری

جنبش دفاع از حقوق کودکان در ایران است که بطور هفتگی منتشر میشود. * انتشار بیانیه حقوق جهانشمول کودکان، این بیانیه، فشرده حقوق انسانی همه کودکان در همه جای جهان است. فصلنامه اول کودکان این بیانیه را منتشر خواهد کرد. بیانیه حقوق کودکان و انتشار هفته نامه و فصل نامه اول کودکان را به همه فعالین دفاع از حقوق کودکان تبریک میگوئیم و امیدواریم که بتوانیم با این ابزار جدید بیش از پیش به جنگ کودک ستیزی برویم. امیدواریم که سال دیگر

هنگامی هفته منصور حکمت را برگزار کنیم که برای همه کودکان جهان، و کودکان ایران، یک دنیای بهتر دیگر آرزویی مربوط به آینده نباشد، بلکه محیط زندگی همه کودکان باشد.

از طرف اول کودکان
ثریا شهابی

ازدواج مریم ۶ ساله و گل آقا ۱۲ ساله

مقصر کیست؟ خانواده، قوانین و یا دولت؟

مصاحبه با ثریا شهابی

دوست دارم یک پڑو ۲۰۶ داشته باشم. من و مریم هر دو کارتون «موش و گربه» را بیشتر از برنامه های دیگر تلویزیون دوست داریم. غذایی که خیلی دوست دارم ماکارونی است و در میوه ها پرتقال را ترجیح میدهم.

صفحه ۲

زندگی شاد، امن و خلاق حق مسلم کودکان است

ازدواج مریم ۶ ساله و گل آقا ۱۲ ساله

مقصر کیست؟ خانواده، قوانین و یا دولت؟

مصاحبه با ثریا شهابی

دارد! دست بدست دادن آنها میتواند مریم را از خطر بدتر شدن وضع اش نجات دهد. ازدواج اینجا است که به کمک خانواده میآید.

بچه هایی که امید به آینده بهتر شان را به تقلید زندگی مشترک و ابراز تعلق به همدیگر بسته اند، بچه هایی که از اینکه برای یک روز هم که شده محور و مرکز توجه خانواده، مدرسه، محله، شهر و حتی روزنامه ها شده اند احساس غرور و افتخار میکنند، وارد این بازی که بازی بچه گانه ای نیست شده اند. چرا؟ فکر کنم معلوم است. فقر، نداری، افغانی ستیزی دولت فاشیست و اسلامی ایران، بی حقوقی

کودکان، و بی آیدگی خانواده های کارگری، همه و همه دست بدست هم داده اند. این شرایط ازدواج دادن کودکان را بعنوان یک راه حل حمایتی در مقابل خانواده گذاشته است! و سازندگان این شرایط، مهندسین فقر و بی حقوق کودک، خارجی ستیزی و فاشیسم ضد افغان، حکومت اسلامی ایران است! اینها هستند که مریم و گل آقا ۶ و ۱۲ ساله را از زمین بازی، میز مدرسه، سالن ورزش و رقص و تورهای مسافرتی، محروم میکنند و آنها را بی تامین و در خطر، در جامعه ای کودک ستیز رها میکنند. مجموعه این شرایط است که

صفحه ۳

ربط چندانی به رسمیت دادن به سسکس بچه ها، ندارد. با ازدواج و بدون ازدواج، کودکان ممکن است مثل هر بازی کودکانه دیگری تقلید ازدواج، تشکیل خانواده و داشتن سسکس را هم درآورند! بازی های کودکانه ای که در آن بچه ها دنیای تخیل شان را، که در آن خودشان آدم های بزرگ کارکن و پدر و مادر اند، روی زمین توسط خودشان میسازند، ربطی به مراسم ازدواج مریم و گل آقا ندارد. این ازدواج نه مثل آن جالب است و نه هیجان انگیز! گو اینکه خبر ها به درجه ای به این خبر رنگ جذابیت و هیجان یک بازی کودکانه زدند.

این ادواج اساسا بعنوان یک سپر دفاعی و حمایتی از طرف خانواده مطرح شده است. این ازدواج در خانواده ای با پیشینه افغانستانی، خانواده کارگری، که گل آقا ۱۲ ساله اش از همان سن کودکی بخشی از نان آوران خانواده است، اتفاق میافتد. ترس و نگرانی از باز پس فرستادن این کودکان به افغانستان، فقر و نداری خانواده های کارگری، بی حقوقی دختران در دل محیطی که آینده این کودکان را مبهم و نامعلوم کرده است، شرایط رعب آوری برای بزرگ کردن بچه ها است. ممکن است مریم را به افغانستان بازگردند. گل آقا کاری و زرنگ است! مریم را دوست

ازدواج زیر سن را ممنوع کرده است. بعلاوه فرهنگ و سنت رایج و رسمی، ازدواج کودکان را هضم نمیکند. مذهب که تعرض به حقوق کودک را به بهانه های مختلف مشروعیت میبخشد، به درجه زیادی دست اش از دخالت در زندگی کودکان کوتاه شده است. این اتفاق میتواند در ایران و پاکستان و جوامع مذهب زده و فقر زده ای بیافتد که در آنها کودک از ابتدایی ترین حقوق انسانی اش محروم است. جایی که اینطور خونسرد میتوان در مورد ازدواج این دختر و پسر کوچک حرف زد و نوشت. و مطمئن باشید که تنها خبر معدودی از اینگونه ازدواج ها به روزنامه ها کشیده میشود. می پرسید مقصر کی است. پدر و مادر، قوانین یا دولت؟

به نظر من این مسئله ساده ای نیست که با یک جمله گفت که تقصیر بیشتر از آن کیست! معمولا ساده تر این است که پدر و مادر را مورد حمله انتقادی قرار داد. اجازه بدهید که ابتدا قانون و دولت را بکناری بگذاریم تا بتوانیم موقعیت این کودکان و خانواده هایشان را به دقت بیشتری ببینیم. انسان فقط وقتی داستان زندگی خانواده این دو بچه را میخواند پیچیدگی های شرایطی که خانواده ها را به چنین کاری می کشاند را میتواند لمس کند. این مراسم،

اول کودکان: حتما ازدواج مریم ۶ ساله و گل آقا ۱۲ ساله را شنیده اید. خبری تکان دهنده که انسان را بهت زده میکند. این یک بازی کودکانه نبود، برای چندین روز جشن میگیرند، ده نفر را به این جشن دعوت میکنند، همسایه ها و فامیل و دوست و آشنا از این ازدواج مطلع میشوند و از همه مهمتر دولت و ارگانهای نه تنها مطلعند بلکه بر این عمل غیرانسانی صحنه میگذارند و آن را در دفاتر ازدواجشان ثبت میکنند. اگر این اتفاق در کشورهای اروپایی میافتاد نه تنها به صدر اخبار برای چندین روز قرار میگرفت بلکه مسئولین اجرایی این کار مجازات میشدند و به روانپزشک مراجعه اشان میدادند.

سوال من این است که چه زمینه های اجتماعی، فرهنگی باعث اینگونه پدیده ها میشود؟ مقصر کیست؟ پدر و مادر؟ قوانین و یا دولت؟ **ثریا شهابی:** همانطور که گفتید برگزاری مراسم ازدواج مریم و گل آقا، ۶ و ۱۲ ساله یک بازی کودکانه نبود. مراسمی واقعی و جدی بود که طی آن خانواده این بچه ها آنها را عروس و داماد کردند و قانون و شرع هم آن را برسمیت شناخت! این اتفاق نمی تواند در جوامع پیشرفته در غرب بیافتد. آنجا قوانین حمایتی از کودکان،

سردبیر
هفته نامه

«اول کودکان»
امیر توکلی

tel:

00 358 405 821 776

e.mail:

tavakoli@hotmail.com

اول کودکان

دوشنبه ها منتشر میشود

e.mail

aval_kodakan@hotmail.com

رئیس

کمپین بین المللی دفاع
از حقوق کودکان
«اول کودکان»
ثریا شهابی

tel:

00 44 7 981 343 101

e.mail

soraya_shahabi@yahoo.com

Main Office:

Chair Person,
Soraya Shahabi
CF, BM Box 1919
London WC1N3XX
England

Tel: 44-798 134 3101

Fax: 1-413-639-1602

تلویزیون اول کودکان

در کانال جدید

Satellite: Telstar 12

Center Frequency:
12608 MHz

Symbol Rate: 19279

FEC: 2/3

Polarization:
Horizontal

اول کودکان

را تکثیر

و توزیع کنید!

دست مذهب از زندگی کودکان کوتاه

ادامه

چرا اول کودکان

رفتار با کودکان

فرزاد ادیبی کارشناس تعلیم و تربیت

است را بهتر است بیشتر باز کنیم. کودکان در عین حالی که خصوصیات عمومی دارند اما در مقایسه با هم و در برابر هم بسیار متفاوت هستند. اگر شما سه فرزند دارید، صرفنظر از جنسیتشان هر سه با هم متفاوت هستند. اگر شما حق آنان را برای تحصیل بطور مساوی رعایت می کنید و فرقی نمی گذارید. اما بطور مثال اگر فرزند اولتان خیلی با هوش است و هر اطلاعاتی را با یک بار توضیح یاد می گیرد، فرزند دومتان ممکن است با دو یا سه بار توضیح یاد بگیرد و فرزند سومتان اصلاً به روش آن دو یاد نگیرد و باید روش دیگری در مورد وی امتحان کرد. اولین شرط برای درست برخورد کردن ما با کودکانمان این است که بپذیریم، آنان با هم متفاوت هستند، با کودکی ما، خواهر ما و برادر ما نیز متفاوت هستند. پس شیوه برخورد ما هر چند می تواند از اصولی عمومی پیروی کند ولی با هر کدام از کودکانمان براساس ویژه گی خاص آنان، باید متفاوت باشد. همانطور که گفتم این موضوع بسیار گسترده است و من سعی می کنم در شماره های آینده هم به تئوریهای پداگوژی در این رابطه با ذکر مثالهای روشن بپردازم و رابطه و تاثیر درک ما از کودک و حق و حقوق وی با آموزش و پرورش کودک را توضیح دهم.

ادامه هفته آینده

باهوش و . . . استثناء ندارد. پس مستقل از هر دیدگاه پداگوژی باید با کودکان خود رفتاری انسانی داشته باشیم. تحقیر کردن و کتک زدن کودک، نه تنها غیر انسانی است، بلکه نقش بسیار منفی در رشد سالم روحی و جسمی کودک دارد. اگر فرض ما این باشد که پدران و مادرانی که مخاطب ما هستند، این اصل انسانی را رعایت می کنند و با کودکان خود نه تنها بد رفتاری نمی کنند بلکه خوش رفتار هم هستند، نظری می اندازیم به برخوردهای پداگوژی که در تلفیق صحیح با اصل بالا، رشد جسمی و روحی سالم کودک را تضمین می کند. در آغاز قرن گذشته تا به حال علم پداگوژی رشد بسیاری کرده است. زمانی روانشناسان، پداگوگها و روانشناختها به دنبال یک مخرج مشترک از رفتار کودک بودند تا رهنمودها و دانش عمومی را برای برخورد با کودک به دست دهند. تحقیقات ژان پیاژه، اریکسون و بقیه با اینکه دست آوردهای بزرگی به همراه داشت، اما این برداشت آنان که رشد کودکان یکسان است و عکس العملهای آنان در مقابل یک تجربه مشخص یکی است، به شناخت واقعی از این موضوع که رشد کودکان با هم متفاوت، و عکس العمل آنان با مثلاً تجربه سیب خوردن متفاوت است، ضربه زد. این نکته مهم را که هر کودک، انسانی با خصوصیات ویژه خودش

اول کودکان: برخورد پدران و مادران با کودکان باید چگونه باشد، یا بر اساس چه اصولی باید استوار باشد؟
فرزاد ادیبی: این سوال خیلی کلی است و در یک شماره نشریه نمی رسیم که در مورد همه جوانب آن بطور مفصل صحبت کنیم، ابتدا بعنوان مقدمه بطور کلی در این مورد صحبت خواهم کرد و سعی می کنم در شماره های آینده، عمیقتر و از زوایای گوناگون مسئله را بررسی کنم. در دو سطح به این موضوع میپردازم. یکی از دیدگاه حقوق انسانی کودک و دیگری از دیدگاه پداگوژی (تعلیم و تربیت). اما قبل از هر چیز باید روی این نکته تاکید کنم که از تئوریهایی نمی توان یک نسخه عمومی بیرون کشید و با همه کودکان بر اساس آن رفتار کرد. آنچه که آخرین دست آورد محققین پداگوگ بر آن تاکید فراوانی می کند، فردیت و ویژه بودن شخصیت هر کودک، می باشد. اما وقتی از حقوق کودک حرف می زنیم، دیگر فرقی نمی کند با چه کودکی طرف هستیم، باید این حق و حقوق در برابر و برای هر کودکی رعایت شود. به عنوان مثال باید با کودک به عنوان یک انسان صاحب حق و حقوق رفتار کرد، این اصل است و برای هیچ کودکی اعم از سیاه، سفید، ایرانی، غیرایرانی، مریض، سالم،

سیاسی، مذهبی و فرهنگی را برسمیت نمی شناسیم. ما بهبود شرایط مادی و روحی همه کودکان را هدف خود قرار داده ایم. ما سعی میکنیم که وضعیت کودکان را در همه ابعادش منعکس کنیم و از حقوق آنها در سطح بین المللی دفاع کنیم. ریشه های بی حقوقی کودکان را بشناسانیم و فعالین عرصه دفاع از کودکان را بیشتر کنیم. ما سعی میکنیم در هر شماره با فعالین دفاع از حقوق کودک مسائل و معضلات کودکان را به بحث بگذاریم. ما سعی میکنیم با کمک دیگر فعالین عرصه کودکان مسائل کودکان را به یکی از اصلیتین مسائل جامعه تبدیل کنیم. ما سعی می کنیم دامنه فعالیتهایمان را به شهرها و کشورهای مختلف گسترش دهیم. همه کسانی که سرنوشت کودک برایشان مهم است، همه کسانی که در مورد سرنوشت کودکان احساس مسئولیت می کنند، عضوی از خانواده ما هستند. به این خانواده پیوندید، ورودی اش تنها اعتقاد به «کودکان مقدم اند» میباشد.

وجود دهها هزار نان آور کوچک که در شرایط وحشیانه ای کار میکنند، تنبیه کودکان به دلیل فقر، وجود دهها هزار کودک بی هویت افغان و دهها مورد دیگر گوشه های کوچکی از وضعیت اسفبار کودکان در جامعه مدرن امروزی را نشان میدهند. فقرمذهب، فرهنگ ارتجاعی و مردسالار، دولت های بی مسئولیت در سراسر دنیا، ریشه های این بی حقوقی است. در ایران، بی شک رژیم جمهوری اسلامی در ایجاد این تباهی نقش اساسی را داراست. کودک در قوانین اسلامی دارای هیچ حقوق انسانی نیست. کودک مایملک پدر است. همچون مسعود که زهرا را سر برید و گفت: «حکم خدا را اجرا کرده ام». دولت اسلامی و قوانین اسلامی پایه کودک آزاری و فجایعی است که بر سر کودک در جامعه ایران میآید. هفته نامه اول کودکان پروژه ای در دفاع از حقوق کودکان است. ما در دفاع از حقوق کودک هیچگونه محدودیت جغرافیایی، ملی، قومی،

ادامه ازدواج مریم ۶ ساله و گل آقا ۱۲ ساله

روند زندگی کودکی مریم و گل آقا را در سنین پائین قطع میکنند و به آنها نقش و مسئولیت دو آدم بزرگ، زن و مرد، پدر و مادر، نان آور خانه و زن خانه و خدمتکار خانواده، میسپارد. این دو کودک از همین سن سرنوشت آینده چند ده سال دیگرشان بدون دخالت خودشان ریخته شده است. صحبت از حق انتخاب و رضایت و عدم رضایت بیشتر شبیه شوخی تلخی است.

با ما همکاری کنید

برای توزیع هفته نامه احتیاج به مسئول توزیع داریم لطفاً با ای میل سردبیر تماس بگیرید. با تشکر

مسکن، تغذیه، بهداشت و رفاه برای همه کودکان

از کشتن دخترم پشیمان نیستم، به حکم خدا او را کشتم!

زهرا ۹ ساله

مضطرب نبود. گویی مثل چندین سالی که در آن خانه زندگی میکرد بعد از پایان کار روزانه به خانه بازگشته است. او صحنه به قتل رساندن زهرا را به آرامی توضیح میدهد و سپس رو به افسر پرونده کرد و بدون اثری از پشیمانی گفت: به حکم خدا او را کشتم. او مورد تعرض قرار گرفته بود به همین دلیل او را کشتم.

«زهرا خواب بود، بیدارش کردم. آرام او را بسوی زیر زمین هدایت کردم. در بین راه به وی متذکر شدم اگر حرفی بزند مادر و برادرش را خواهم کشت. او عاشق آنها بود. پس ساکت ماند. وقتی دستها و پاهایش را می بستم باز ساکت بود. رنگ بر چهره نداشت ولی حرف نمیزد. چاقو را که دید برق ترس بر چشمانش نمایان شد ولی باز ساکت بود. ضربه زدم چشمانش گشاد شد ولی باز ساکت بود و در نهایت پلک هایش بر روی هم افتاد.»

وقایع اتفاقیه: مسعود ۳۵ ساله سوار خودروی اداره آگاهی شد، هیچ غمی که ناشی از مرگ فرزند ۹ ساله اش باشد در چهره او دیده نمیشد. خودرو به حرکت در آمد، دقایقی بعد به منطقه کن رسیدند. حضور ماموران آگاهی در محل، اهالی را به خیابان کشاند. مسعود بی خیال با چهره ای آرام از خودرو بیرون آمد. او مقابل در منزلی بود که یکی از دلخراش ترین جنایات کشور در آن به وقوع پیوسته بود ولی مسعود

در یک نظر ما چه کسانی هستیم؟

رفتار هر جامعه با کودکان مهمترین محک درجه انسانی بودن و آزاد بودن جامعه است. کودکان مقدم اند، بر هر چیزی، بر هر ملاحظه و منفعت ملی، اقتصادی، سیاسی، ایدئولوژی و مذهبی. ما در دفاع از حقوق کودکان هیچگونه مانع و محدودیت جغرافیایی، سیاسی، ملی، قومی، فرهنگی و مذهبی را برسمیت نمی شناسیم. اول کودکان بهبود شرایط مادی و روحی همه کودکان، رفاه و رشد و شکوفایی آزادانه آنها را تحت هر شرایطی مهمترین اولویت میداند. موقعیت کودک در جامعه را اصلترین معیار در ارزش گذاری هر جامعه می شمارد. ما حقوق کودکان را جهانی و جهانشمول میدانیم. همه کسانی که در مورد سرنوشت کودکان احساس مسئولیت میکنند، میتوانند عضو و یا فعال اول کودکان باشند. به اول کودکان پیوندید!

مادری سه کودک سر بریده اش را آغوش گرفت

مادر وقتی از سر کار به خانه برمیگردد با آپارتمانی پر از خون مواجه میشود. پسر ۱۰ ساله اش در اتاقش سر بریده شده است و دو دختر ۹ ساله اش در قسمت دیگر خانه سر بریده شده بودند. فاجعه ای عظیم که مادر را شوک زده کرده بود. همسایه ها به پلیس تلفن میکنند و مشخص میشود که یکی از بستگان خانواده این فاجعه را بوجود آورده است. (این جنایت وحشتناک در بال تمور اتفاق افتاده است)

روزانه ۳۰ هزار کودک زیر پنج سال جان خود را از دست میدهند

یونیسف: مدیر کل یونیسف گفت: پنج سال می میرند. مانع کشورهای فقیر بدون پول کافی یونیسف در کشورهای فقیر نمیتوانند جان کودکان خود را حفظ کنند و هنوز هم روزانه ۳۰ هزار کودک زیر

پرستوی کوچولوی چهار ساله یکی از هزاران قربانی کودک ستیزی در نظام سرمایه داری و اسلامی ایران است. ریشه کن ساختن کامل این پدیده ضد بشری فقط در جامعه ای سکولار، آزاد، شاد و مرفه امکان پذیر است. مهرداد کوشا-تهران

**فصل نامه اول
کودکان به
سردبیری
آذر مدرسی
منتشر میشود**

**بیانیه
حقوق جهانشمول
کودکان
منتشر میشود**

**ما منتظر اخبار، مقالات،
نظرات و
پیشنهادات شما هستیم.**

ممنوعیت خشونت جسمی و روانی کودکان